

השגחה פרטית

וואונדערליכע 'השגחה' פרטית פון מעשיות פון היינטיגע צייטן - דערציילט אויף דער השגחה פרטית האטליין

פרשת יום הכיפורים - חג הסוכות תשפ"ד ♦ עלון מס': 123

די וועכענטליכע השגחה

צוויי צעטלעך

רעדנדיג א שטיק צייט צוריק מיט א טייערע איד האט ער מיר דערציילט איבער א פראקטישע עצה וואס ער נוצט אין זיין לעבן צו קענען לעבן רואיג, מיט מנוחת הנפש.

די עצה איז: צעטיילן יעדע זאך אויף צוויי באזונדערע צעטלעך. צוויי צעטלעך? האב איך נישט געקענט פארשטיין וואספארא מין עצה איז דאס, אבער ווען דער איד האט עס ברייטער אויסגעשמועסט איז עס אריין אין די ביינע. לאמיר געבן א פראקטישער משל פון דעם טאג טעגליכער לעבן:

שטעל זיך פאר אן איד וואס איז צופרי און דו ווערט געוואוינט אן א צווייטער מענטש האט געטראפן א וועג וויאזוי ער גייט ארויסשווינדלן פון דיר דין דירה. ווען דו הערט עס ווערט זייער נערוועז, דו הייסט אן צו זוכן עצות וויאזוי דו קענסט זיך ארויסדרייען פון די ביטערע פלאנטער אין וואס דו ביסט אריינגעפאלן.

די ערשטע זאך וואס דו פארלירסט אין אזא צייט איז דיין מנוחת הנפש, דיין רואיגקייט. פון צופרי ביז ביינאכט איז דיין קאפ אנגעפולט מיט דאגה, די טראכסט און פלאגירסט וואס דו קענסט טון צו בלייבן רואיג, אבער דו האסט אן עצה וויאזוי דו קענסט בלייבן רואיג און פול מיט מנוחת הנפש, אויך נאך דעם וואס דו ווייסט איבער די שוועריגקייט וואס עס שטייט פאר דיר, די עצה איז די צעטיל עצה.

די צעטיל עצה ארבעט אז דו לייגסט ארויף אויפ'ן טיש צוויי צעטלעך. אויף איין איינמאל די צעטיל איז פערטיג ווייסטו שוין וואס דער רבושי'ע וויל אז דו זאלסט טון צו לעזן די שוועריגקייטן.

די ערשטע צעטיל ווערט אוועקגעלייגט אין א זייט, יעצט איז צייט ארויסצונעמען פון שופלאד דעם צווייטן צעטיל.

אויף דעם צווייטן צעטיל שרייבסטו ארויס אז דער רבושי'ע איז דער מנהיג העולם, אז ער מאכט אלעס, אז ער איז דער עשה ועשה ויעשה לכל המעשים, אז אלעס איז זיין זיינע הענט, אז ער איז מיין פארזארגער, אז אויב ער וויל קען קיין איינער מיר גארנישט טון, ווייל ער היט מיר אפ און עס איז נישט דא פארוואס צו זארגן.

איינמאל די צווייטע צעטיל איז גרייט וועט איר זען אז עס וועט געשען א וואונדערליכער זאך. אייער לעבן וועט ווערן צעטיילט אין צוויי חלקים. עס וועט זיין דער חלק וואס הקב"ה וויל אז דו זאלסט טון און די צווייטע צעטיל, אויף וואו עס שטייט די תוצאה, אבער די מעלה פון דעם מהלך איז אז פון יעצט און ווייטער איז נישט דא וואס צו דאגה'נען, די הארץ וועט בלייבן רואיג, עס וועט נישט אריינגיין אין קיין דרוק, ווייל דו דארפט טאקע טון וואס דו דארפט טון אבער די תוצאה ליגט אין די הענט פון הקב"ה.

עס וועט נאר זיין תפילה, ווייל די תפילה איז דער אמת'ער העלפער, ער נעמט ארויס דעם מענטש פון אלע פלאנטערנישן וואס באגעגענען אים אין זיין לעבן. דער דערמאנטער ביישפיל איז נאר איין ביישפיל אבער די געדאנק גילט אין יעדער זאך. ווען א מענטש איז אין א געלט ענגשאפט זאל ער אראפשרייבן וועלכע השתדלות ער דארף טון אז עס זאל ווערן בעסער, און אויף די צווייטע צעטיל שרייבט ער אויף אז פרנסה קומט פון הימל און עס איז נישט דא איבערוואס צו זיין נערוועז.

די זעלבע איז אויך מיט שידוכים, אדער מיט'ן מסדר זיין די זין אין די ישיבה, אדער ביים טרעפן ארבעט און ביי יעדע זאך.

ווען א מענטש לעבט אזוי, ער לעבט אז די לעבן איז צוויי צעטלעך, עס איז דא דער דארפן צעטיל און עס איז דא דער צעטיל וואו עס גייט שטיין וואס עס גייט ענדגילטיג זיין, לעבט דער מענטש א רואיגער לעבן. ער האט א קלארקייט אין זיין לעבן און ער איז מצליח איבעראל.

דער איד האט אויסגעפירט אז דאס איז זיין תפילה אין די ימי הרחמים והרצון, ער בעט ביי השי"ת ער זאל האבן א רואיגער לעבן, אז ער זאל ווייטער קענען צעטיילן זיין לעבן אין צוויי צעטלעך, ווייל דאס איז דער שליסל צו א רואיגער לעבן.

גמר חתימה טובה
פינחס שפר

דברים שבלב

אויסצויגן פון די שיעורים אין 'שער הבטחון' פון ספר חובת הלבבות

א זעלטענע געלעגנהייט - מקדש זיין שם שמים!

געזאגט וואס זיי זאלן טון, אבער זיי האבן באשלאסן אז זיי גייען זיך מוסר נפש זיין און מקדש זיין שמו יתברך אין די וועלט.

וואס עס האט פאסירט וויסן מיר. זיי זענען יא ניצול געווארן פון די שריפה, אבער די מעשה אליין לערנט אונז אויס דער געדאנק אז ווען א מענטש גייט מקיים זיין א מצוה טאר ער נישט מאכן א חשבון וואס וועט זיין די שחר אויף די וועלט, ווייל די שחר איז אוועקגעלייגט אויף יענע וועלט.

די צווייטע זאך וואס מיר לערנען ארויס פון דעם איז, אז ווי חז"ל מאכן דעם חשבון איז יענער טאג געווען יום כיפור שחל בשבת, און זיי זענען געגאנגען אנגעטון מיט בגדי שבת און זיך מוסר נפש געווען אזוי.

דאס לערנט אונז אז אויך ווען מען גרייט זיך צו דערלייגן פון די וועלט זאל מען גיין מיט א שמחה, ווייל פון היטן די וועגן פון דעם רבושי'ע דערלייגט מען קיינמאל נישט.

אין די היינטיגע דור אין וואס מיר לעבן איז נישט דא אזעלכע שווערע נסיונות, אבער עס איז דא קלענערע נסיונות, און די נסיונות איז אז צומאל זעט אויס ווי א דאנק אז מען האלט זיך ערליך מוז מען אויפגעבן אויף אנדערע זאכן.

מען דארף געדענקען די נקודות: איינס אז מיר מאכן נישט קיין חשבונות, און צווייטענס אז מען דארף עס טון מיט א שמחה, און אז מען וועט עס טון אזוי וועט הקב"ה געבן אז מיר וועלן זוכה זיין צו אלע גוטע השפעות, צו מאכן א נחת רוח פאר'ן בורא בשלימות.

(ארויסגענומען פון שיעור 87 אין שער הבטחון)

ווען דניאל האט פותר געווען די חלום פאר דער בבלישער קעניג נבוכדנצר ווערט דערציילט אין תנ"ך אז דער קעניג איז ארויס פון די כלים.

וואס האט דניאל אים געזאגט אז ער זאל ווערן אזוי אויסערזיך?

אין דער חלום וואס נבוכדנצר האט געהאט האט ער געזען ווי עס שטייט א גרויסער גאלדענער פסל און איר שפיץ איז גאלד. די גאלדענע קרוין איז געווען קעגן בבל און די פסל איז געווען קעגן די אנדערע פעלקער וואס וועלן ירשנען בבל.

אבער פלוצלונג קומט צוגיין א קליינער שטיין און צוברעכט אלעס, די שטיין איז געווען קעגן דער מלך המשיח. ווען נבוכדנצר האט דאס געהערט איז ער געווארן אויסערזיך און געהייסן אז מען זאל בויען א פסל אין צענטער פון שטאט און געפאדערט אז יעדער איינער מוז קומען צוגיין און זיך בוקן צודעם פסל.

ווען חנניה, מישאל ועזריה האבן דאס געהערט, האבן זיי געפרעגט יחזקאל הנביא וואס זיי זאלן טון, וויאזוי קענען זיי ראטעווען כבוד שמים און די תשובה וואס זיי האבן באקומען איז געווען א געמישטע און ווי חז"ל זאגן דארט האט מען אים געענטפערט פון הימל: **רבונו של עולם, חנניה מישאל ועזריה מבקשים לתן נפשים על קדשת שמך, מתקנים את עליהן או לא? אמר לו: איני מתקנים עליהם.**

די תשובה וואס זיי האבן באקומען איז געווען אז מען וועט זיי נישט ראטעווען, און מען האט זיי נישט

ניסיון שבכל יום

וואונדערליכע השגחה פרטית געשיכטעס דערציילט אויף די השגחה פרטית האטליין

אין די זכות פון לערנען בטחון

עס רעדט דא א בחור וואס וואוינט אין ירושלים אבער לערנט אינדרויסן פון שטאט. אין די ישיבה וואו איך לערן איז אויך דא א סדר אז מען לערנט אין די בין הזמנים טעג, אבער אנדערש ווי א גאנץ יאר געבט מען אין די בין הזמנים טעג געלט פאר די בחורים אז זיי זאלן זיך צופלייסן מיט די לימודים.

פון וואו האט די ישיבה געלט? מיר לעבן דאך אין א טייערע וועלט? אבער ווי אייביג איז דא גוטע אידן וואס ווילן אנטוילעמען אין די גרויסע מצוה, און די ישיבה נעמט פון זיי געלט. איין טאג האט מיר דער אנפירער פון די בין הזמנים געבעטן צי איך קען זיין אזוי גוט און אריבערגיין צו א גוטער איד און אפנעמען פון אים 500 שקל פאר די בין הזמנים ישיבה.

איך האב עס געטון בשמחה. איך בין אריבער צו דעם איד און דער איד האט מיר געגעבן דאס געלט. ער האט מיר עס געגעבן אין דריי באנקנאטן. צוויי שטרות פון 200 און איין שטר פון 100 שקל.

נאכ'ן אפנעמען די געלט בין איך פון דארט געפארן קיין בית שמש צו העלפן מיין ברודער אריבערגיין א דירה. איך האב געשלעפט בענקלעך, טישן, מען האט געארבעט שווער און ביים ענדע האב איך געגעבן א קוק אין מיין טאש און עס מיר שווארץ געווארן פאר די אויגן, אין מיין טאש איז נאר דא 200 שקל, עס איז פארלוירן געווארן 300 שקל.

איך בין אריין אין א שרעקליכע פארלעגענהייט. מיטאמאל בין איך געווארן א בעל חוב פון 300 שקל, וויאזוי וועל איך עס באצאלן? איך גיי טאקע באקומען געלט פון די ישיבה אין די בין הזמנים טעג אבער די געלט קומט נישט אן צו 300 שקל.

טראכטנדיג אזוי וואס איך קען טון, האב איך מתפלל געווען פאר'ן רבוש"ע אז ער זאל מיר ליכטיג מאכן אין די אויגן און אריינשיקן א געדאנק וואס איך קען טון. איך בין געווען אויפ'ן וועג ווען איך האב אויסגעהערט א שיעור פון ר' דוד קלעצקין אויפ'ן האטליניע און ער האט דארט ארומגעזעט א לענגערע צייט איבער זיך שטארקן אין לערנען חובת הלבבות שער הבטחון.

אויפ'ן ארט האב איך זיך מקבל געווען אז איך גיי זיך נעמען ערנסט דערצו, און דאס זאל זיין א זכות אז איך זאל טרעפן דאס געלט.

צומארגענס בין איך געווען ביי א חתונה און פלוצלונג קומט א איד צו מיר און דערציילט מיר אז ער איז דער גבאי פון געוויסער שול אין בית שמש וואו איך האב א טאג פריער געדאווענט מנחה.

"נעכטן נאכט איז א איד צוגעקומען צו מיר און מיר געזאגט אז ער האט געטראפן אין שול 300 שקל און ער ווייסט נישט וועמענס דאס איז. איך האב איבערגעקוקט אין די קעמער'ס פון שול און געזען אז זיי זענען ארויסגעפאלן פון דיינ טאש".

דער איד האט געענדיגט זאגן דאס זייניגע, און ארויסגענומען פון זיין טאש דאס געלט און עס מיר געגעבן.

איך האב נישט געגלייבט וואס כ"הער, עס איז זיכער צוליב די קבלה טובה וואס איך האב זיך אונטערגענומען, עס קען נישט זיין אנדערש.

עס איז דא נאר איין פלאץ

עס איז געווען אין די פארנומענסטע טעג ווען עס איז דא אסאך חתונות ווען מיר זענען אנגעקומען צו די צענטראלע באס סטאנציעס אין איינע פון די שטעט, און מיר האבן דארט געווארט אז א באס זאל אנקומען און אונז אלע אהיימגעבען צו די שטאט וואו מיר וואוינען.

ווארטנדיג דארט האבן מיר געזען אז מיר זענען נישט די איינציגסטע וואס ווארטן דארט. אויסער אונז ווארטן דארט נאך אידן און ווי לענגער מיר האבן דארט געווארט אלץ מער אידן זענען געקומען צוגיין. די סטאנציע איז געווארן פולער און פולער, אז עס איז דארט געשטאנען הונדערטע אידן אן קיין גוזמא. ווי געזאגט איז עס געווען א פארנומענער נאכט און די באסעס זענען געווען געפאקט, און אפילו ווען עס איז שוין אריבערגעפארן א באס האט ער זיך נישט אפגעשטעלט, נאר האט ממשיך געווען אין זיין וועג.

איבריג צו זאגן אז ווען די ווארטענדע האבן עס געזען זענען זיי געווארן נאך מער נערוועז. מען האט אריינגעקלינגען צו די פירמע און געפאדערט פון זיי אז מען זאל שיקן נאך באסעס זאגנדיג אז עס שטיין דא טאטעס מיט מאמעס און קליינע קינדער. אין אנהייב זענען די פאדערונגען געווען מילד אבער מיט יעדן פארבייגייענדן מינוט זענען די טעלעפאן רופן געווארן שרעקעדיגער. דער עולם האט זיך גערעגט און געשריגן אויף די פירמע אז אסאך האבן

א דאפעלטער פארדינסט פון די "כל הנערים" עליה

אין דעם גרויסן טאג שמחת תורה איז דא עטליכע עליות וואס אידן קויפן איין און גלייבן אז עס איז זייער מסוגל לישועה.

איינס פון די עליות איז די "כל הנערים" עליה ווען מען איז עולה און אלע קינדער זענען אין די עליה.

ביי כלל ישראל איז מקובל אז די עליה איז א סגולה פאר קינדער, און אין געוויסע קהילות ווייסט מען אז זי איז א סגולה פאר גוטע שידוכים.

האט זיך געמאכט אין א געוויסע קהילה וואו מען פירט זיך אז די כל הנערים עליה איז אויך דא ביינאכט, אז דער זיידע האבנדיג אן עלטערער אייניקל וואס איז נאכנישט קיין חתן האט איינגעקויפט די עליה פאר זיין אייניקל. ער האט געקויפט ביידע עליות סיי פון ביינאכט און סיי פון בייטאג און מכבד געווען זיין אייניקל.

נאכ'ן איינקויפן די עליה איז געקומען צוגיין א איד און געבעטן פון דעם קויפער אז ער וויל אפקויפן פון אים די עליה. דער איד האט שוין געהאלטן עטליכע יאר פון די חתונה און נאכנישט זוכה געווען צו קיין קינדער, און האט געוואלט זוכה זיין אין די סגולה וואס וועט אים העלפן זוכה זיין צו גוטע קינדער.

"איך האב עס געקויפט אז מיין אייניקל זאל געהאלפן ווערן מיט א שידוך". האט דער זיידע זיך געהאלטן ביי זיינס, און נישט געוואלט פארקויפן די עליה פאר א צווייטן.

"איז כאטש געב מיר האלב פון די עליה, אדער בייטאג, אדער ביינאכט", האט זיך דער איד געבעטן.

"דאס וועט זיך שוין ווענדן אין מיין אייניקל, אז ער איז מסכים בין איך אויך מסכים", האט דער איד געזאגט.

דער איד איז געגאנגען צום אייניקל און אים דערציילט אז ער ווארט שוין עטליכע יאר קינדער און ער זעט עס אלץ סגולה, און ער בעט אים אז ער זאל אים אוועקגעבן האלב פון די עליה. דער אייניקל האט גלייך מסכים געווען און מען האט געשלאסן די געשעפט.

פון די געשעעניש איז אריבער א האלבער יאר און דער בחור איז געווארן א חתן. מען האט באשטימט די חתונה אויף ענדע די זומער. ווען עס איז געקומען צוגיין די שבת באווארפן האט דער חתן געזען אז איינער קלינגט אים אן. ווען ער האט אויפגעהויבן האט אים יענער געפרעגט צי ער דערקענט זיין קול? דער חתן האט נישט דערקענט, און יענער האט

מפיצים אמונה ורואים ישועות

איך האב געווארט אסאך יארן צו טרעפן מיין באשערטע שידוך. מיט עטליכע וואכן צוריק האב איך תורם געווען געלט אז מען זאל אויסשרייפן די גליין אין די געגענט וואו איך וואוי. עס איז נישט אריבער קיין גאנצע צוויי וואכן און איך בין געווארן א חתן.

9 שטען

מפיצים אמונה ומחיים נפשות

עס איז שוין א לענגערע צייט וואס כ"הער אויס טאג טעגליך די 'השגחה פרטית' האטלייט. איך הער אויס די שיעורים וואס ווערן דארט איבערגעגעבן. איך וויל ענק דאנקן פאר די שיעור אינהאלט, פאר די גוטע געפיל וואס מען באקומט ווען מען הערט עס אויס, פאר די האטה עזמה סיי בהתחילתו און סיי בהמשך, וואס איך האב ווען איך הער אויס די האטלייט. א דאנק די האטלייטע האב איך קונה געווען אסאך אמונה, בטחון און קרבת השם. איך דאנק איך פאר אייער ארבעט און כוונתש איך ווייטערדיגע תהילה אין אייער עבודת הקי.

אים געזאגט אז ער איז דער יענער וואס האט אים דעמאלטס אוועקגעגעבן האלב פון די זכות. "אין דיין זכות האב איך געהאט א יונגל, איך לאדען דיר איין צו די שלום זכר", האט דער איד אים געזאגט.

עס האט זיך ארויסגעשטעלט אז די עליה האט געהאט גענוג אז ביידע האבן געקענט פועל'ן א ישועה אין איר זכות.

זה הכסף ילך לצדקה

איך וואוין אין קרית שמואל אין חיפה. אין דער בנין וואו איך וואוין דין איך אלץ דער וועד הבית, איך נעם קעיר פון אלע זאכן וואס גייט פאר אין די בנין. איין טאג כאפ איך א שפאציר אויף די טרעפ פון מיין שטוב, און איך באמערק ווי אויפ'ן דאך איז דא א גרויסער פלעק. אזא פלעק איז געווענליך א צייכן אז עס איז דא אין שטוב א ליעק, אז פון ערגעץ רינט וואסער און אזא זאך מוז מען באהאנדלן ווי פריער.

וויסנדיג אז עס איז קריטיש צו באהאנדלן די זאך ווי פריער, האב איך זיך אנגעהויבן נאכפרעגן ביי די מומחים מיט וואס איז פארבינדן אזא זאך, און אויך וויאזוי מען קען עס פאררעכטן און וויפיל עס קאסט. הערנדיג די פרייזן האב איך זיך דערשראקן, אבער נעמנדיג אין באטראכט אז מען וועט זיך איינטיילן מיט די שכנים האב איך זיך בארואיגט.

עס איז אריבער א שטיק צייט און דער פאררעכטער איז געקומען צוגיין, עס האט זיך אויסגעשטעלט אז די ליעק קומט פון מיר אין שטוב, עס האט געמיינט אין אנדערע ווערטער אז איך דארף באצאלן די גאנצע שאדן.

וויאזוי וועל איך באצאלן אזא שאדן? פון וואו וועל איך נעמען אזא סומע? טראכטנדיג אזוי פון וואו איך וועל עס נעמען, האב איך זיך דערמאנט פון די גמרא אז רבי יוחנן האט גע'חלומ'ט אז זיין שוועסטער גייט דערלייגן 700 דינר און גלייך נאך יום כיפור האט ער געבעטן פון זיין שוועסטער אז זי זאל געבן אסאך צדקה.

זי האט טאקע געגעבן אסאך צדקה. די סומע צדקה איז אנגעקומען צו 683 דינר. עס איז אריבער א שטיק צייט און די מיליטער איז געקומען צו איר און איר געבעטן אז זי זאל אים געבן 17 דינר, די אונטערשייד וואס איז געבליבן.

איך האב געטראכט די זעלבע צו מיר. אויב עס איז באשערט צו דערלייגן געלט זאל איך עס געבן פאר צדקה, איך האב באשלאסן ביי מיר אז אויב די פראבלעם וועט זיך אפשטעלן וועל איך געבן פאר צדקה 2000 שקל.

עס איז אריבער א שטיק צייט, די אינסטעלאטור איז געקומען צוגיין, אבער ער האט גארנישט געטראפן, די פעלער האט זיך אויסגעהיילט פון זיך אליין.

אפילו באטראכט די מעגליכקייט אז זיי גייען אראנדזשירן א פראטעסט אפשטעלן די גאס אין ליכט פון די אנגייענדע גרינגשעצונגען פון די פירמע. עס איז שוין געווען כמעט איינסע ביינאכט און די געמיטער זענען געווארן היציגער און אומגעדולדיגער ווען איינער פון די בחורים האט זיך געגעבן א רוף אן אויף א הויכער קול אז וואס האט מען פון שרייען און פארפירן אלעס ליגט דאך סיי וויי אין די הענט פון דעם גרויסן באשעפער, ליבערשט זאל מען דאווענען פאר אים. דער בחור האט נישט געווארט אויף א צושטימונג. אויפ'ן ארט האט ער זיך אוועקגעשטעלט און אנגעהויבן אויסשרייען שיר המעלות פארזאגנדיג ווען ער ווארט אז אנדערע זאלן אים נאכזאגן.

די סצענע איז געווען מאדנע. עס שטייט אן איבערגעפולטער באס סטאנציע מיט מענטשן, גרויס מיט קליין און אינדערמיט שטייט א בחור און שרייט אויס פסוקי תהלים. עס איז אריבער עטליכע מינוט און א באס שטעלט זיך אפ און רופט אויס אז ער האט נאר איין פלאץ, ווער עס איז דא אליין זאל ארויפגיין. נאר דער בחור איז געווען דארט אליין, ער איז געגעבן א גיי ארויף און איז פארשווינדן געווארן אין די באס. מיר האבן געזען די כח פון תפלה. מיר האבן נאך געווארט א האלבע שעה ביז ווען דער באס איז געקומען צוגיין, אבער דער בחור איז געהאלפן געווארן פריער מיט'ן כח פון תפילה.

713

ווען איך האב זיך געוואנדן צו די קאלע אפטייק איינצוקויפן א געוויסע מעדיצין וואס דער דאקטאר האט געהייסן אז מען זאל אייננעמען, בין איך געווען זיכער אז עס איז א שאלה פון מינוטן ביז ווען איך וועל זיך ארויסזען פון דארט.

וויילאנג דארף צו נעמען אזא זאך? אבער אנקומענדיג אין אפטייק האב איך גלייך איינגעזען אז מיין שאצונג איז גרייזיג. דער אפטייק איז געווען איבערגעפולט מיט מענטשן, און ערגער פון אלעס איז געווען אז עס איז געווען אלע ערליי מעגלייכע וואס איז א שאלה פון מורא געהאט אז כ'וועל נכשל ווערן אין שמירת עינים.

זעננדיג אז איך האב נישט קיין וועג ארויס, האב איך מתפלל געווען פאר'ן רבוש'ע ער זאל מיר העלפן אז איך זאל זיך ווי פריער קענען ארויסזען פון דא. דער שטייגער איז די אפטייק איז אז מען נעמט א נומער און מען שטעלט זיך אריין אין די רייע. די נומער וואס איז ארויסגעקומען איז געווען נומער 713. עס גייט אריבער א מינוט און איך הער ווי מען רופט אויס נומער 713. איך האב נישט געגלייבט וואס גייט דא פאר? וויאזוי קען עס זיין? איך בין דאך די מינוט אריינגעקומען אבער אז מען האט מיר גערופן בין איך געגאנגען פאראויס.

"אבער איך בין נאר יעצט אריינגעקומען", האב איך געזאגט. וואס גייט עס דיר אן? מען האט דיר גערופן, קום! האט דער באאמטער געזאגט.

אין מינוטן בין איך טאקע געווען אינדרויסן. נאך ביז יעצט פארשטיי איך נישט וויאזוי עס האט פאסירט, אבער עס איז געשען איינס, צוויי, איך האב געזען אז די תפלה העלפט, און אויך די רצון צו זיין אפגעהיטן איז חשוב אין הימל אז ווען מען בעט דערוועגן הערט מען אויס די תפילה אין הימל.

די תפלה האט געהאלפן

עס איז געווען אין דער פארלאפענער ערב ראש חודש ווען איך האב זיך ארויסגעלאזט מיט די גאנצע משפחה פון ירושלים קיין בני ברק צו באזוכן מיינע עלטערן. די פארברענג ביי מיינע עלטערן איז אריבער זייער געשמאק און באטעמט אבער ווען מיר האבן זיך געגרייט אהיימצופארן האבן זיך אנגעהויבן די שוועריגקייטן.

ווי באקאנט זענען די גאסן אנגעלייגט און אויך די באסעס זענען איבערגעפולט, און ווארטנדיג אויפ'ן באס האבן מיר געזען אז דאס איז א לאנגע מעשה, עס וועט נאך געדויערן אסאך צייט ביז ווען מיר וועלן טרעפן א באס.

ביני לביני איז אריבערגעפארן איין באס נאך די אנדערע. אלע זענען געווען געפאקט און מיר האבן זיך געשפירט הילפלאז. טראכטנדיג וואס מיר קענען טון האבן מיר געקלערט פון אריבערגיין צו א פריערדיגע סטאנציע אבער דאן האבן מיר באשלאסן אז די בעסטע זאך וועט זיין אז מיר זאלן זיך שטעלן דאווענען און מתפלל זיין פאר'ן בורא כל העולמים.

וואס קען זיין א בעסערע השתדלות פון דעם? דער רבוש'ע איז דאך דער בעל הבית פון די שאסייען און לאמיר זיך ווענדן צו אים. מיר האבן טאקע אזוי געטון, און געציילטע מינוטן שפעטער איז געקומען צוגיין א ליידיגער באס און געהאט פלאץ פאר אונז אלע, אז מיר האבן געקענט אנקומען געשמאקערהייט אין שטוב, מיט א רואיגקייט.

נעם דו אויך א חלק אין די באוועגונג אויסצושפרייטן אמונה איבער די וועלט

און זיי זוכה צו די הייליגע הבטחה פון זוה"ק צו האבן קינדער און קינדס קינדער יראים ושלמים
רוח יעצט אריין: 02.6313.742 אדער אין ליון פון השגחה פרטית 02.30.11.300 | דריקט 6

בעמדות נדרים פלוס	משלוח כדואר	העברה לבנק לאומי
ע"ש השגחה פרטית	ת.ד. 5475 ירושלים	57390056

טייערע ליענער

אויב ווילט איר איר מזכה זיין די מתפללים אין אייער בית המדרש אדער פארטיילן די רייכע גילון אין אייער געגענט

פארבינדט זיך מיט אונז
אויפ'ן נומער - 9722-6-313-742

לעת עתה ווערט אונזער גילון דאחי נאר פארשפרייט אין די מילים אדער אין די געדרוקטע קובצים פון די גילונות.

מיר האפן זייער שטארק אז קורבן וועלן מיר קענען דרוקן עקסטער אונזער גילון אבער אויך דערווייל שטעלן מיר צו די מעגליכקייט איר זאלט עס קענען דרוקן פאר א מינימאלישע פרייז.

צוהערער פרעגן

שאלות און תשובות אין די טעמעס פון אמונה און ביטחון

עס איז א באוואוסטער זאך אז ווען א מענטש גייט אריבער שוועריגקייטן וועט ער צומאל באקומען אויסטרעלישע כוחות זיך צו קענען האלטן ביי די אמונה. איך וויל פרעגן, וויאזוי קען א מענטש זוכה זיין צו א מצא מדרגה אויך ווען אלעס גייט ווי אחוה עס דארף צו זיין?

שאלה נומער 74 א' א' בית שמש

אויפמערקזאמקייט: די אלע דערמאנטע תשובות וואס ווערן די אראפגעברענגט זענען נישט קיין תשובות אויף הלכה למעשה. עס איז נאר א שמועס צווישן חברים דורך די חשובע ליינער. אויף די הלכה למעשה פון יעדער אייבער זאל זיך יעדער מקיים דער יעשה לך רב' און אנפרעגן ביי זיין פוסק אין די ענינים.

טון דערזונגען ברענגט אז מען זאל עס שפירן

הרב מענדל שטראוס פון עפולה: ווען א איד געפינט זיך אין א מצוקה איז ער מתפלל צו הקב"ה אז ער זאל זוכה זיין צו א ישועה. די תפילה און די ישועה וואס ער האט נאכדעם איז מחזק דעם מענטש אין עבודת השם, אבער ווען אלעס גייט כשורה, שפירט מען נישט אז מען דארף דאווענען אויף עפעס און אז מען בעט נישט אויף עפעס און מען האט נישט קיין ישועות וואקסט נישט די בטחון. די עצה דערצו איז אז מען זאל בעטן אויף יעדע זאך, און אז מען וועט בעטן וועט מען זען ישועות אויף טריט און אויף שריט און מען וועט זוכה זיין צו זען איבעראל די השגחת השם און לעבן מיט אמונה ובטחון.

הרב לייבל שטערן פון רחובות, הרב שלמה שמעון ראטמאן פון בית שמש און הרב שמחה פרידמאן פון גוף הגליל: עס איז א דבר פשוט אז אלעס קומט פון דעם בורא כל העולמים און אז נאר ער איז דער איינציגסטער עשה ועושה ויעשה לכל המעשים, אבער אז מען רעדט נישט דערוועגן און מען טוט נישט דערוועגן קען זיך דער מענטש פארגעסן פון דעם. די עצה אז מען זאל עס שפירן און געדענקען איז אז מען זאל כסדר חזרין און רעדן פון דעם. אז מען וועט זיך פירן אזוי וועט מען זוכה זיין עס צו שפירן און לעבן מיט דעם כסדר.

התבוננות

הרב יהודה געוירצמאן פון בית שמש און הרב אסף נתן פון פתח תקווה: עס קוקט אויס ווי די שאלה איז א שטיקל טעות. לדעתי האט א מענטש נישט מער אמונה ווען ער געפינט זיך אין א שווערע מאמענט. עס איז יא אמת אז ער הערט מער אמונה און מען רעדט מער אמונה, אבער ער האט נישט מער אמונה. די כלל איז אז אמונה קומט מתוך אסאך התבוננות און ווען א מענטש איז אין א מצוקה איז דער קאפ נישט א, עס איז נישט א צייט פון התבוננות. א סאלדאט קען זיך נישט טרענירן אויפ'ן שלאכטפעלד. ביי א מלחמה איז די קאפ נישט דא, מען איז אנגעצויגן, מען האט נישט קיין ישוב הדעת. די טרענירונגען איז ווען מען איז רואיג און די זעלבע איז אויך דא. ווען אלעס איז רואיג איז מען זיך קונה אמונה אבער ווען מען איז געדרוקט איז נישט די פאסיגע צייט פאר טרענירונג.

הרב משה אויבערלענדער פון אחיסמך: דער עיקר עצה אז מען זאל זוכה זיין קונה צו זיין בטחון איז דורך מחשבה. ווען א איד וועט מאכן די ריכטיגע התבוננות וועט עס משפיע זיין אויף אים סיי ווען עס גייט אים גוט און סיי ווען נישט צו.

פתחו שערים ויבוא צדיק שומר אמונים

בעזרת ה' יתקיים שיחת חג מיוחדת

מאת אורח הכבוד הגה"צ רבי

יהודה מנדל שליט"א מליקווד

בחול המועד סוכות

לאחר השיחה יעברו הקהל

אצל הגה"צ שליט"א להתברך בכל העניינים

פרטים מדויקים על היום,

המיקום והשעה

יהיה ניתן להתעדכן

בקו 'השגחה פרטית'

02-30-11-300

שאלה פאר עלון 125

פאר א לאנגע צייט האב איך געווארט אויף א ישועה. די ישועה איז געקומען צו גיין אבער עס איז נישט בשלימות. איך וויל לויבן פאר השי"ת אויף די ישועה אבער דאגעגן וויל איך ווייטער דאווענען אז די ישועה זאל זיין בשלימות. איך שפיר ווי איך בין זיך אליין סתה. איך וויל וויסן וויאזוי קען מען משלב זיין ביידע, סיי הודאה און סיי תפילה?

ש.ש. קרית גת

איבערזעצונגען שאלות און ענטפערס:

איבערזעצונגען מעטעדזשעס אויף דער האטליין נומער 300-11-02-30-02 באן אויסוועלן א שפראך דרוקט 3 < 5 | און רעקארדינג בארעכענט צו 3 מינוט | אין אימעייל 023011300@gmail.com | אין פיקס 189-6599-02 נעמפערס וועלן אנגענומען ווען ביז נאכא פירשט האיינ. ווען וועלן ווערן אנגענומען נאר מיט א נאכזע נאמען און די שפאט - דער נאמען פון דער פרעגער און שפאט וועט געשריבן ווען אין ראשי תיבות.

א נקודה פון דער וואונדערליכער שיעור פון הרה"צ ר' בעריש שניעבאלג שליט"א וויאזוי וועלן מיר קונה זיין שפע אין די טעג?

און דאס דארף צו זיין די צוגאנג אין די טעג. מען דארף לעבן מלכותידיג און גלייבן אז הקב"ה געבט אלעס. אז מען דארף האבן צרכים ווערט מען נישט געוועזען, אז עס קאסט צופיל ווערט מען נישט ביי, מען פריידט זיך אז עס איז דא ימים טובים און אז עס קאסט געלט, ווייל זיי זענען א מתנה פון דעם בורא כל העולמים ספעציעל פאר אונז. אין די שטוב דארף הערשן א צופרידנקייט, א געשמאקער אטמאספער, ריין פון דאגות. אין די טעג זענען מיר פארנומען אוועקצושטופן דעם קטגור און ברענגען דעם סגור. ווען דער קטגור איז נישט דא, איז דער סגור דא, און ווען דער סגור איז דא ווערט מען נישט אנגעצויגן און דערבייטערט, אבער ווען דער קטגור איז דא האט דער סגור א שווערע ארבעט. אז מיר ווילן זוכה זיין צו שפע דארף מען פארשיקן דעם קטגור פון שטוב. אז מען וועט פירן די שטוב מיט רואיגקייט, מיט צופרידנקייט, וועט דער שטוב האבן השראת השכינה און אז עס איז דא השראת השכינה איז דא שפע.

דאס האבן חז"ל געמיינט [ב"מ נט] אוקירוי לנשיכיי כי היכא דתעתרתו - זייט מכבד אייערע פרויען אז איר זאל ווערן רייך. זאל השי"ת געבן אז מען זאל זוכה זיין אין די טעג צו קרבת השם און צו פועלין שפע משמי מעל און באקומען א נייע שפעדיגע יאר מיט אלעס גוטס.

די שיעורים פון הרב שניעבאלג ווערן ארויפגעלייגט א מאל אין צוויי וואכן אויף אידיש און א מאל אין צוויי וואכן אויף העברעאיש אין נומער 2 < 3 | באן אויסוועלן די שפראך

דער ציל פון דעם גליון איז מקרב צו זיין אידן לעבודת השם. תלילה אז ער זאל שטערן א איד דאווענען אדער אויסהערן קריאת התורה